

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 27P/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220202384
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Gašparová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1220202384.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou JUDr. Katarínou Gašparovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. Q., Q.. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov - matky: J.. J. Y., Q.. XX.X.XXXX, prechodne bytom G. J. X, U., zastúpená advokátkou JUDr. Barborou Petrovič, so sídlom Hlavná 44, Trnava, a otca: R.. L. Q., Q.. X.XX.XXXX, trvale bytom Y. Q. T. Y.. Č.. XXX, W..Č.. U. R. XX, U., zastúpený Oľga Šajdíková - advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Kašmírska 24, Bratislava, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, takto

rozhodol:

- I. Otec je povinný prispievať na výživu mal. N. Q., Q.. XX.X.XXXX sumou 200,- eur mesačne od 14.5.2020 do 22.9.2021.
- II. Zročné výživné za obdobie od 14.5.2020 do 22.9.2021 vo výške 853,22 eur je otec povinný uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám matky.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom, podaným na Okresný súd Bratislava II dňa 14.05.2020, sa matka domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletému N. na čas do rozvodu manželstva tak, že maloletý bude zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a otec bude povinný platiť na maloletého výživné vo výške 650,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky počnúc dňom podania návrhu.

2. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že vzťah medzi ňou a otcom ako manželmi sa postupne stále zhoršuje, a to z dôvodu prílišnej viazanosti manžela na svoju matku, ktorú nadštandardne často navštevoval. Vo februári 2020 chodil k svojej matke už každý víkend, od marca sa k nej otec nastahoval a oznámil, že do spoločnej domácnosti sa už nevráti. Vzhľadom na šírenie koronavírusu a opatrenia s tým súvisiace to bolo pre matku veľmi frustrujúce, nakoľko tu nemá rodinu a na maloletého syna zostala úplne sama. Matke povedal, nech ide preč z jeho bytu, lebo ju vymkne alebo jej bude znepríjemňovať život tým, že vypne plyn, elektrinu, TV, wi-fi. Otec odvtedy odmieta prispievať na výživu maloletého syna, zakúpil iba jednu krabicu nutrilonu a odrážadlo. Matka je momentálne so synom doma na rodičovskej dovolenke a jej jediným príjmom je rodičovský príspevok a rodinné prídavky. Výdavky na maloletého sú zvýšené aj pre plienkovanie, zvýšené výdavky na stravu, nehovoriac o nutnosti častého kupovania oblečenia a obuvi pre neustály rast a vývin. Mesačné výdavky na maloletého sú vo výške 613,34 eur, okrem toho sú mimoriadne výdavky napr. na očkovanie maloletého. Otec sa odmieta podieľať na úhrade výdavkov maloletého, neprispieva ani na domácnosť, všetky výdavky hradí matka sama zo svojich

finančných prostriedkov. Otec začal počas trvania manželstva investovať finančné prostriedky do kúpy rôznych nehnuteľností (byť na ulici G.. J. a neskôr aj kúpa troch garážových miest za cca 45.000,- eur). Okrem príjmu z pracovného pomeru (cca 1500,- eur netto + cca 500-700 eur bonus za nadčasy) má otec aj príjem z prenájmu bytu, ktorý predstavuje cca 780,- eur a tiež príjem z prenájmu 3 garážových státi cca 220,- eur. Styk otca s maloletým matka nežiadala upravovať, nakoľko momentálne sa na styku rodičia vedia dohodnúť.

3. Otec vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že s návrhom matky na určenie výživného do rozvodu v sume 650,- eur nemôže súhlasiť. Takýto návrh považoval za nereálny vzhľadom na svoj príjem ako aj výdavky a taktiež aj vzhľadom na odôvodnené výdavky maloletého syna. Je zamestnaný s mesačným príjmom okolo 1.400,- eur a s bonusom na manželku a dieťa je jeho mesačný príjem okolo 1.500,- eur. Matka maloletého je na rodičovskej dovolenke s príjmom 370,- eur mesačne a zároveň pracuje na dohodu s mesačným príjmom okolo 150,- eur. Od otca dostáva ešte 100,- eur mesačne ako výživné na manželku a 150,- eur ako výživné na maloletého syna, určené neodkladnými opatreniami. To znamená, že jej mesačný príjem je 770,- eur mesačne v čistom, pričom v podstate nenesie žiadne náklady na bývanie ani hypotéku, lebo to všetko platil otec. Matka mala možnosť bývať v byte, ktorý je vo výlučnom vlastníctve otca a medzitým prenajímali byt, ktorý majú v bezpodielovom spoluvlastníctve a ktorého hypotéka sa splácala z prenájmu. Matka sa však rozhodla, že vyhodí nájomcov a presťahuje sa do toho bytu. Tým spôsobila, že otcovi ostala povinnosť platiť dve hypotéky bez príjmu z nájmu. Považuje to len za účelový krok zo strany matky, aby mohla dostávať vyššie výživné. Matka svojim neuváženým konaním dostala otca do situácie, že jeho mesačné náklady sú vyššie ako príjmy a musia mu pomáhať jeho rodičia, aby túto stratu vyrovnal. Návrh matky preto považoval za neopodstatnený a navrhoval, aby na čas do rozvodu manželstva rodičov bola jeho vyživovacia povinnosť k maloletému určená v sume 150,- eur mesačne.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca, kolízneho opatrovníka maloletého, oboznámil sa so sobášnym listom, rodným listom maloletého, potvrdeniami o príjme a výdavkovými dokladmi oboch rodičov, potvrdeniami o poberaní rodičovského príspevku a prídavku na dieťa, výpismi z účtu, výpismi z listov vlastníctva, elektronickou komunikáciou rodičov, správou z centra TENENET o.z., spismi tunajšieho súdu sp. zn. 49P/53/2020 a sp. zn. 28P/58/2020, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi na vec sa vzťahujúcimi a zistil nasledovný stav veci.

5. Maloletý N. sa narodil počas trvania manželstva svojich rodičov. Mesačné výdavky na maloletého v čase začatia konania matka vyčíslila celkovo na sumu 613,34 eur a pozostávali z týchto nákladov: Nutrilon 89,- eur, dojčenská voda 12,42 eur, strava 180,- eur, plienky 52,- eur, vlhčené obrúsky a servítky 10,10 eur, hračky 30,- eur, oblečenie 80,- eur, papučky 7,50 eur, topánky 35,- eur, lieky a vitamíny 50,- eur, cumel' a fľaša na mlieko 8,35 eur, hygienické potreby 27,88 eur, prilba a sedačka na bicykel 4,50 eur, čistiace prostriedky 16,59 eur, cestovateľský kočík 10,- eur. Maloletý býva spolu s matkou. Od septembra 2021 nastúpil do materskej školy.

6. Matka maloletého bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 378,- eur a prídavok na dieťa vo výške 25,50 eur mesačne. Od septembra 2021 je zamestnaná. Spočiatku bývala spolu s maloletým synom v byte vo výlučnom vlastníctve otca, potom sa presťahovala do bytu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Platí náklady na bývanie, na hypotéku neprispieva.

7. Otec maloletého je zamestnaný, za obdobie od 1/2020 do 4/2021 dosiahol priemerný mesačný príjem vo výške cca 1768,- eur netto. Je výlučným vlastníkom bytu, v ktorom momentálne býva. Spolu s matkou vlastní ďalší byt, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a v ktorom aktuálne býva matka spoločne s maloletým synom. Počas manželstva s matkou nadobudli do vlastníctva aj 3 parkovacie miesta, príjem z ich prenájmu činí 140,- eur. Medzi svoje mesačné výdavky súvisiace s bývaním otec zahrnul: nájom správca 162,- eur, hypotéka 318,- eur, poistenie nehnuteľnosti 8,- eur, koncesionárske poplatky 4,64 eur, elektrina 25,- eur, plyn 5,- eur, internet a TV 18,- eur. Ohľadne bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov otec uhrádzal tieto náklady: hypotéka 533,- eur, poistenie nehnuteľnosti 10,- eur, elektrina 25,- eur, plyn 5,- eur, koncesionárske poplatky 4,64 eur, internet a TV 22,- eur, daň z prenájmu 12,33 eur. Medzi ďalšie svoje výdavky otec zahrnul: životná poisťka 130,- eur, odbory práca 11,- eur, sporenie maloletému 30,- eur, daň z nehnuteľností 24,- eur, internet u matky 25,- eur, mobil 20,- eur, benzín 60 eur, PZP auta 13,- eur, poistenie v nezamestnanosti na udržanie príjmu 33,- eur,

nájom správcovi za 3 parkovacie miesta 46,- eur, strava 250,- eur, oblečenie 40,- eur, kozmetika 20,- eur, lekár a lekárka 20,- eur

8. Uznesením Okresného súdu Bratislava II, č.k. XXP/XX/XXXX-XX zo dňa 29.05.2020 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola otcovi uložená povinnosť platiť na maloletého N. výživné 150,- eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám matky, počnúc vykonateľnosťou uznesenia. Vo zvyšnej časti súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.06.2020 a vykonateľnosť dňa 04.06.2020.

9. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. XXP/XX/XXXX-XXX zo dňa 07.09.2021 súd rozviedol manželstvo rodičov a maloletého N. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s právom oboch rodičov zastupovať ho a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 270,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva, zároveň upravil konkrétny rozsah styku otca s maloletým a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.09.2021.

10. Matka maloletého pred súdom zotrvala na svojom písomne podanom návrhu. Maloletého navrhovala zveriť do svojej osobnej starostlivosti a výživné na maloletého určiť v takej výške, ako bolo určené v rozhodnutí o rozvode, to je 270,- eur mesačne. Otec prispieval na výživu sumou 150,- eur od júna 2020. Zročné výživné tak predstavuje sumu cca 1.935,- eur za 15 mesiacov je to 1800,- eur a za máj alikvótna časť 135,- eur. Nesúhlasila s tým, aby bola hypotéka zarátaná do výživného na maloleté dieťa, keďže splátka hypotéky sa odzrkadlila vo výživnom na manželku. S návrhom otca na započítanie plnenia nesúhlasila.

11. Otec maloletého vo svojich výpovediach pred súdom uviedol, že na čas do rozvodu navrhuje výživné vo výške 180,- eur mesačne. Považuje za nespravodlivé, aby matke doplácал ešte cca 2000,- eur. Do októbra uhrádzal všetky náklady na byt, v ktorom matka aktuálne žije. Do októbra 2020 tam boli podnájomníci, ktorí mu za byt uhrádzali cca 600,- eur, tri mesiace tam nebyval nikto. Matka svojim rozhodnutím znížila príjem rodiny o 800,- eur. Otec matke ponúkol, aby bývala v jeho byte, dal jej rôzne, lacnejšie možnosti. Dlhodobu splácal hypotéky na oba byty, čím prispieval na bývanie matky a maloletého syna. Matka nemala náklady s bývaním. Ak, tak od 1.10.2021 platila časť nákladov spojených s užívaním bytu vo výške 150,- eur mesačne. Otec napokon navrhoval výživné do 1.10.2020 neurčovať a od 1.10.2020 určiť výživné vo výške 230,- eur mesačne s tým, že sa započíta jeho plnenie 180,- eur.

12. Kolízny opatrovník maloletého navrhoval na čas do rozvodu určiť výživné na maloletého vo výške 270,- eur mesačne.

13. Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

14. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

15. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

16. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

19. S poukazom na citované zákonné ustanovenia a vykonané dokazovanie súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Nakoľko v priebehu tohto konania bolo právoplatne rozhodnuté o rozvoze manželstva a úprave práv a povinností rodičov k maloletému na čas po rozvoze, súd rozhodol v tomto konaní len o výživnom za obdobie od podania návrhu do rozvodu manželstva.

20. Inštitút výživného slúži na zabezpečovanie a úhradu osobných potrieb dieťaťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom predstavuje jeden z najzákladnejších pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky slabšej skupine osôb spoločnosti - deťom. „Výživou“ dieťaťa, na ktorú prispievajú obidvaja rodičia, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zahŕňa teda aj uspokojovanie iných potrieb než je strava, napr. na zdravotnú starostlivosť, lieky, ošatenie, hygienické potreby, cestovné, školské potreby, aktivity voľného času, či bývanie. Súd pri rozhodovaní o výživnom prihliada a berie do úvahy nielen schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, ich životnú úroveň ale i odôvodnené potreby dieťaťa a takisto i to, ako sa ktorý z rodičov a v akej miere o dieťa osobne stará. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je upravený na základe všeobecných kritérií, ktoré sa uplatňujú pri všetkých druhoch vyživovacích povinností. Týmto všeobecnými kritériami sú tak, ako to vyplýva i z ustanovenia § 75 Zákona o rodine, odôvodnené potreby oprávneného, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov k deťom, zákon o rodine ustanovuje, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch svojich rodičov, to znamená, že vychádza z rovnakej životnej úrovne rodičov a detí. Vodiacou zásadou na strane povinného rodiča je miera jeho schopnosti, možnosti a majetkových pomerov. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Tento však treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú jeho reálne dosahovaný zárobok o subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosti (fyzická zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav, pracovné ponuky, časový priestor, prax, skúsenosti v odbore atď.). Možnosti rodiča ovplyvňujú aj objektívne okolnosti akými sú dopyt na trhu práce alebo ohodnotenie rovnakej pozície.

21. Pri určovaní výšky výživného súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletého ako aj z možnosti rodičov. Odôvodnenými potrebami nie sú len hmotné potreby ako jedlo, ošatenie, výživné slúži aj na uspokojovanie ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa. Výživné, ktoré požadovala matka v návrhu, považoval súd za neprimerane vysoké. Maloletý N. má 3 roky a matka vyčíslila jeho mesačné výdavky na sumu 613,- eur. Za neprimeraný výdavok považoval súd napr. výdavok na stravu, ktorý spolu so sušeným mliekom a vodou predstavoval cca 300,- eur mesačne, za neprimerane považoval súd aj náklady na odev, obuv, vitamíny a hračky. Nakoľko nie je možné podľa názoru súdu hodnoverným spôsobom preukázať výšku odôvodnených výdavkov na stravu, súd v tejto súvislosti poukazuje na štatistické údaje, podľa ktorých je v Slovenskej republike výdavok za

potraviny na člena domácnosti cca 90,- eur priemerne mesačne. Vzhľadom na vek maloletého ako aj odôvodnenosť a výšku jednotlivých výdavkov sa súd ustálil na výdavkoch maloletého v rozhodujúcom období vo výške cca 300-350,- eur mesačne. Pri možnostiach otca súd prihliadal na jeho príjem, prihliadal však na výdavky otca na bývanie a hlavne splácanie hypotekárnych úverov. Nemožno nezohľadniť to, že otec uhradil hypotéku úver, čím vlastne umožnil matke bývať aj s maloletým v byte, ktorý bol hypotékou zaťažený a matka tak nemusela vynakladať finančné prostriedky na prenájom bytu. Zásadu, na ktorú poukazovala právna zástupkyňa matky, že výživné má prednosť pred splátkami úveru, nemožno aplikovať bez výhrad. Súd musí skúmať, či bývanie rodiča zodpovedá právu na dôstojne bývanie, na ktoré má právo každý človek alebo ide o nadštandard, resp. luxus, ktorý už je za hranicou dôstojného bývania. Rozhodnutie kúpiť byt bolo spoločné rozhodnutie rodičov a matka si musela byť vedomá finančných povinností z toho plynúcich. Je predsa bežné, že rodičia, ktorí si kúpia byt a splácajú hypotéku, sa musia uskromniť a zabezpečiť potreby dieťaťa z prostriedkov, ktoré sú k dispozícii. Každý sa snaží zabezpečiť pre svoje dieťa len to najlepšie, musí však brať do úvahy aj svoje finančné možnosti a hľadať alternatívy, ktoré sú lacnejšie, pričom sú kvalitou porovnateľné s výrobkami, ktoré sú drahé a sú populárne hlavne kvôli dobre vedenému marketingu (umelé mlieko, plienky). Vzhľadom na uvedené považuje súd za primerané výživné otca vo výške 200,- eur mesačne. Pokiaľ by matka prispela výživným čo i len vo výške 100,- eur mesačne, mal by maloletý spolu s detským prídavkom, na výživu sumu cca 325,- eur, čo považuje súd za dostatočnú sumu, keďže je potrebné zohľadniť aj splátku hypotekárneho úveru, ako príspevku na bývanie nielen matky ale aj maloletého.

22. Zročné výživné k maloletému tvorí súčin plnení za obdobie od 14.5.2020 do 22.9.2021 (15 mesiacov + alikvótna časť za mesiac máj 2020 a september 2021) 3.253,22 eur (200,- eur x 15 mesiacov = 3.000 + alikvótna časť za mesiac máj 2020 a september 2021 = 253,22). Voči sume zročného výživného súd započítal plnenia otca vo výške 2400,- eur (za mesiac jún 2020 až september 2021 = 16 mesiacov x 150, eur). Zročné výživné tak dosahuje výšku 853,22 eur.

23. O povinnosti uhradiť zročné výživné súd rozhodol podľa § 232 Civilného sporového poriadku.

24. O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Bratislava II, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.